Bernardus Claravallensis: Flores
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 14[82], 14[82] Seite 26

qualiter digne ꝓ sua maiestate sus
cipiẽt. si nec adesse sentiẽt? Mens er/
go q̃ ignorat abscessuz patet sedu
ctioni :et que reditũ nõ obſuat: e/
rit ingrata visitatõi. Nũq̃ȝ ergo ſi
ne nr̃a ꝯscia. mgr̃a vnctio q̃ docz
de oib⁹ tollaẽ a nobis: nũq̃ȝ cũ ve
nerit inueniat impatos: ȝ sꝑ vult⁹
suspensos. expãsosq̃ȝ hñtes sin⁹:
ad largã dñi bñdictiõez: Vigilã
dũ ꝑinde oi hora q꜄ nescim⁹ q̃ ho
ra spũs ventur⁹ sit: seu iteꝝ abitu/
r⁹. It et redit sp̃s. Et qui stat eo te
nente: deserẽte cadat necesse ẽ: sed
nõ collideẽ: q꜄ dñs rursũ suppõnit
manũ suã. Et has alternare vices
in his qui spiritales sũt nõ cessat.
Deniq̃ȝ septies cadit iust⁹ ⁊ septi/
es resurgit: si tñ cadat in die vt se
cadẽ videat. et cecidisse sciat: ⁊ re/
surgẽ cupiat ⁊ req̃rat manũ adiu/
uantꝭ. Itaq̃ȝ qui spũ ambulat ne
quaq̃ȝ ꝑmanet in vno statu: nec ea
dẽ sꝑ facilitate ꝓficit. ⁊ nõ ẽ in ho
mine via eius ȝ quemadmodũ ei
spũs moderator dispẽsat: vt vult
nũc segni⁹ nunc alacrius q̃ retro
sunt obliuisciẽ: et ad ãteriora se ex
tendit. Ergo cũ te torpore acidia
vel tedio affici sentis: noli ꝓpterea
diffidẽ. aut desistere ab studio spi/
rituali: sed iuuãtis require manũ:
trahi te obsecrans: donec denuo
suscitãte gr̃a fact⁹ ꝓmptior alacri
or q̃ȝ curras. Sic aũt q̃ȝdiu adest
gr̃a delectare in ea vt nõ te existi/
mes donũ dĩ iure hereditario pos
sidere. ita videlicet secur⁹ de eo q̃ſi
nũ q̃ȝ ꝑdere possꝭ: ne subito cũ for
te retraxerit manuz. ⁊ subtraxerit
donũ: in aio ꝯcidas et tristior si/
as q̃ȝ oportet. Curabis poti⁹ ꝓ
cõsilio sapientꝭ. in die maloꝝ non
imemor eẽ bonoꝝ. atq̃ȝ in die bo
noꝝ nõ imemor eẽ maloꝝ: Ergo
in die virtutꝭ. tue. noli eẽ secur⁹. sed
clama ad deũ: et dic. cũ defecerit
virt⁹ mea ne derelinq̃s me: Porro
in tꝑe tẽptationis ꝯsolare et dic.
Trahe me p⁹ te: Sic te nõ deserẽt
spes in tꝑe malo. nec in bono ꝓui
dẽtia deerit. eris q̃ȝ inter aduersa
⁊ ꝓspera tenẽs q̃ndã eternitatꝭ. i/
maginẽ. vtiq̃ȝ hãc inuiolabilẽ ⁊ in/
cõcussaz cõstantꝭ. ai eq̃litatẽ: bñdi
cens dñm in omni tempore.

Ca. xvi. De multiplici tate sp̃s.

In prima ꝑte ſmonis de
pentẽ. q̃ incipit Quã libenẽ vobis
Vere multiplex spũs. q̃ taz
multiplr̃ filijs hoim inspi/
raẽ: vt ñ sit q̃ se abscõdat
a caloẽ ei⁹ Siquidẽ ꝯcediẽ eis ad
vsũ: ad miraculũ: ad salutẽ: ad au
xilium: ad solaciũ. ad feruorẽ: Ad
vsum quidẽ vite bonis ⁊ malis: di
gnis ꝑiter ⁊ indignis: coĩa bona
abundãtissime tribuẽs: ita vt vi/
deatur hic discretiõis limitẽ nõ te
nere. Ingrat⁹ est qui in his q̃z be/
neficiũ sp̃s nõ agnoscit: Ad mira
culũ in signis ⁊ ꝓdigijs: in varijs
ꝟtutib⁹: q̃s ꝑ q̃zũlibz man⁹ oꝑaẽ.
Ipse ẽ antiq̃ miracl̃a suscitãs: vt
ex pñtib⁹ fidẽ astruat preteritoꝝ:

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-319/0025
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG